

DECIZIE

02 marie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Sveatoslav Moldovan

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Gopleac Valerii împotriva hotărârea din 23 decembrie 2014 a Curții de Apel Bălți,
adoptată în cadrul procesului de insolabilitate intentat față de SRL „Dimagro”,

c o n s t a t ă :

La data de 10 iunie 2014 Primăria com. Agronomovca a depus cerere introductivă, prin care a solicitat intentarea procedurii de insolabilitate în privința SRL „Dimagro”.

Prin încheierea din 11 iunie 2014 a Curții de Apel Bălți a fost primită spre examinare cererea introductivă, iar în funcție de administrator provizoriu al debitorului a fost desemnat ÎI „Victor Mostovei”.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2014 a Curții de Apel Bălți s-a admis cererea administratorului provizoriu al SRL „Dimagro” – ÎI „Victor Mostovei” privind constatarea insolabilității debitorului și s-a intentat procedura simplificată de faliment în privința SRL „Dimagro”, iar în funcție de lichidator a fost desemnat ÎI „Victor Mostovei”.

La data de 29 decembrie 2015 Gopleac Valerii a declarat recurs împotriva hotărârii din 23 decembrie 2014 a Curții de Apel Bălți, solicitând repunerea în termen a recursului, casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii privind intentarea procedurii de insolabilitate față de SRL „Dimagro”.

În motivarea recursului s-a invocat că hotărârea contestată este ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece la examinarea pricinii, instanța de insolabilitate nu a cercetat și elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, aplicând eronat normele de drept material și de drept procedural.

Susține recurentul că instanța de insolabilitate nu a notificat administratorul debitorului privind locul, data și ora desfășurării ședinței de judecată. Hotărârea fiind adusă la cunoștința acestuia abia la data de 10.12.2015, prin intermediul oficiului poștal.

Consideră recurentul că prin neînștiințarea și neparticiparea sa în cadrul dezbaterilor judiciare în ședința de judecată, i-a fost îngrădit dreptul de a-și apăra

drepturile de care dispune și de a-și expune poziția referitor la starea financiară a debitorului declarat insolubil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins ca fiind tardiv.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

La caz, se constată că deși hotărârea recurată a fost pronunțată de instanța de insolabilitate la 23 decembrie 2014, Gopleac Valerii a depus cerere de recurs numai la 29 decembrie 2015, prin urmare cu încălcarea termenului de 15 zile prevăzut de art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) CPC persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Rezultând din norma de drept procedural enunțată, Gopleac Valerii trebuia să-și exercite dreptul la acțiune înainte de îndeplinirea termenului de 15 zile, calculat din ziua pronunțării hotărârii instanței de insolabilitate, însă recurentul a ignorat acest fapt și a contestat-o abia la 23 decembrie 2015, astfel fiind omis termenul căii de atac.

Colegiul consideră lipsit de suport probant argumentul recurentului precum că a aflat despre hotărârea recurată abia la data de 10.12.2015, prin intermediul oficiului poștal.

În această ordine de idei, Colegiul reiterează prevederile art. 7 alin. (1) al Legii insolabilității, conform cărora dispozitivul hotărârilor și al încheierilor instanței de insolabilitate urmează să fie publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în cazurile expres prevăzute de prezenta lege.

Astfel, argumentul invocat de către recurent întru justificarea omiterii termenului de declarare a recursului nu și-a găsit confirmare atât sub aspect factologic, cât și sub aspect juridic.

De asemenea, Colegiul ia în considerare și faptul că la materialele dosarului este anexat actul de primire-predare din 27.10.2014, prin care se confirmă că Gopleac Valerii a transmis administratorului provizoriu Victor Mostovei documentele ce țin de activitatea debitorului SRL „Dimagro”. (f.d. 32)

Tot aici, este de menționat că odată cu transmiterea de către Gopleac Valerii administratorului provizoriu Victor Mostovei a documentelor ce țin de activitatea SRL „Dimagro”, recurentul a cunoscut despre intentarea procedurii de insolabilitate față de SRL „Dimagro” și respectiv urma să-și realizeze drepturile garantate de legislația în vigoare.

Or, în conformitate cu art. 56 alin. (3) CPC, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

Mai mult, instanța de recurs pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Astfel, în condițiile art. 56 alin. (3) CPC, ignorarea recurentului de a beneficia de drepturile sale procedurale nu poate justifica omiterea termenului de declarare a recursului.

Ca urmare, este incontestabil că recurentul Gopleac Valerii cu certitudine a cunoscut despre existența și examinarea prezentului litigiu, prin urmare acesta trebuia să întreprindă toate măsurile, după cum sugerează atât practica națională, cât și jurisprudența constantă a CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la justiție, inclusiv prin depunerea recursului în termenul prevăzut de lege, fapt ignorat, însă, de acesta.

Distinct de cele arătate, instanța de recurs consideră necesar de a respinge solicitarea recurentului cu privire la repunerea recursului în termenul de declarare, aceasta fiind una abuzivă.

Tot aici, este de menționat că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

În conexiunea celor relatate, se va reține că soluția dată este compatibilă și cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, având în vedere că admiterea spre examinare a unui recurs tardiv, ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în prima instanță și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea lui Gopleac Valerii de repunere în termen a recursului și de a respinge recursul ca fiind depus în afara termenului legal.

În conformitate cu art. 427 alin. (1), lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge cererea lui Gopleac Valerii de repunere în termen a recursului.

Se respinge ca fiind tardiv recursul declarat de către Gopleac Valerii.

Se menține hotărârea din 23 decembrie 2014 a Curții de Apel Bălți, adoptată în cadrul procesului de insolabilitate intentat față de SRL „Dimagro”.

Decizia este irevocabilă.

Președintele sedinței

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

